

SKAALA-Toimialahanke // Blogit 2020–2021

Sisällysluettelo

SKAALA-hanke on käynnissä.....	1
Odottavan aika on pitkä.....	3
SKAALA-hanke tarjoaa ryhmätyönohjausta esiintymisalalle.....	4
Dialogia synnyttämässä: SKAALA-hankkeen kuulumisia.....	5
G Livelab Tampere: Äärimmäistä skaalausta.....	6
Missä olemme nyt ja mitä meistä on tulossa?.....	8
Roomaa ei rakennettu päivässä – kuten ei Suomen suurtahtumiakaan.....	9
Hyvin muotoiltu livestriimi mahdollistaa kokonaisvaltaisen keikkaelämyksen.....	11
Ongelmat eivät pyyhkiydy pois vain yhteiskunnan avaamisella.....	13
Tuhannen taalan paikka.....	15
SKAALA-blogi // TYÖ2030.....	18
SKAALA-hanke kiittää: Kohti parempaa elävän musiikin tulevaisuutta!.....	20

SKAALA-hanke on käynnissä

Jaakko Kämäräinen

8.12.2020

Marraskuun 2020 alussa käynnistyi Muusikkojen liiton [SKAALA-hanke](#), jonka tarkoituksena on selvittää keinoja elävän musiikin toimialan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi vallitsevissa olosuhteissa. Hanke on osa hallituksen TYÖ2030-ohjelmaa, jonka tavoitteena on kehittää työelämää, vauhdittaa uuden teknologian hyödyntämistä ja parantaa työhyvinvointia. Ohjelman osa-alueet ovat erittäin ajankohtaisia esittävän musiikin toimialalla.

Hankkeen lähtötilanne on haastava, mutta siksi toivottavasti myös hedelmällinen. Livemusiikin kenttä on ollut kohta melkein vuoden seisahtuksissa. Monet muusikot harkitsevat alan vaihtoa, ohjelmatoimistojen henkilöstö on suurilta osin lomautettu, keikkapaikat kituuttavat rajoitetuilla yleisömäärillä (sikäli kun sulkuja ei ole) ja tekniikkafirmat ovat konkurssien partaalla. Korona on ollut shokki toimialalle, jonka kasvu on ollut hurjaa vuosituhaten alusta lähtien. Tapahtumakentällä on otettu valtavia askelia turvallisuuden saralla, ja useimmissa tapahtumissa toiminta on esimerkillistä. Kuitenkin rajoitustoimet iskevät ensimmäisenä juuri esiintymistoimintaan.

Millä tavoin voimme kehittää esittävän musiikin kenttää ja kuinka voimme pitää toimintaa yllä vallitsevilla olosuhteilla sulkujen sijaan? Tilanne ei ole helppo kenenkään kannalta, koska kaikki alan toimijat ovat kovilla sekä taloudellisesti että henkisesti.

Monet produktiot ovat harmillisesti tulleet siihen johtopäätökseen, ettei keikkoja kannata tehdä ollenkaan, sillä kulut ylittävät tuotot. Tämän vuoksi on peruttu konserttialikiertueita, teatteriproduktioita ja klubikeikkoja. Olisiko osa peruutuksista voitu välttää, jos olisi yhdessä pohdittu, millaisilla eri osapuolia sitouttavilla kompromisseilla esiintymiset olisi voitu toteuttaa? Tätä tarkoitetaan esiintymistoiminnan skaalauksella, johon SKAALA tähtää: toiminnan mitoittamista ympäristöön sopivaksi. Jos jaettava kakku pienenee, kaikki saavat pienemmän palan. Heti perään on todettava, että vastaavasti kakkupalan pitäisi myös kasvaa kakun kasvaessa. Monet ovat törmänneet uransa varrella tilanteeseen, jossa riskejä halutaan mielellään jakaa koko työryhmän kesken toisin kuin mahdollisia merkittäviä tuottoja.

Siksi on tärkeää, että toimialan sisällä käytäisiin edellä mainittujen kysymysten vaikeudesta huolimatta rehellistä vuoropuhelua, jolla toiminnan jatkuvuus mahdollistetaan. Kaikilla toimijoilla on oma näkökulmansa tilanteeseen – esiintymispaikat kamppailevat oman toimintansa kannattavuuden kanssa, rajoitetut yleisömäärät tarkoittavat pienempiä lipputuloloja ja pienempää ravintolamyyntiä. Sen vuoksi keikkajärjestäjät eivät voi mitenkään maksaa entisen suuruisia esiintymispalkkioita.

Ohjelmatoimistojen toiminta perustuu provisioon. Ne saavat tietyn prosentin ohjelmamyyynnistä, yleensä 15–20 prosenttia. Myyntihintojen pienentyessä myös ohjelmatoimistojen osuudet pienenevät. Lisäksi viimeiset kuukaudet ohjelmatoimistojen työntekijöiden työaika on mennyt lähinnä keikkojen siirtelyyn ja perumiseen. Tästä ohjelmatoimistoille ei makseta mitään korvausta. Freelancemuusikot ja artistit taas toimivat erilaisilla sopimuksilla suhteessa ohjelmatoimistoihin tai suoraan keikkajärjestäjään. Osa saa esiintymisistä vakimuotoisen, esiintymiskohtaisen korvauksen, ja osalle palkkio muodostuu siitä osuudesta, joka myyntihinnasta jää provision ja kulujen jälkeen. Useimmat artistit toimivat jälkimmäisellä tavalla. Heille tilanne näyttäytyy niin, että on laskettava, kuinka paljon esiintymisiin liittyy kiinteitä kuluja, jotka koostuvat ohjelmatoimiston provisiosta, muusikkojen ja teknikkojen palkkioista, sekä ääni-, valo- ja kuljetuskalustosta. Jos kiinteät kulut ylittävät keikkapalkkion määrän, artisti joutuu maksamaan siitä, että pääsee keikalle.

Vakioliikalla toimivat muusikot ovat korona-aikana joutuneet elämään tilanteessa, jossa yksikään kalenterimerkintä ei ole varma. Esiintymisiä perutaan ja siirrellään mitättömällä varoajoilla. Monesti muusikot ovat sitoutuneet esiintymisiin ja kieltäytyneet muista tarjotuista töistä. Sovittujen esiintymisten peruuntuessa muita töitä ei ole tarjolla ja muusikko jää ilman toimeentuloa.

Voittajia on vaikea tällä hetkellä toimialalta löytää. On olennaista pitää huolta siitä, että korona-ajan jälkeen on olemassa keikkapaikkoja, ohjelmatoimistoja ja kiertueinfran tarjoajia sekä artisteja ja heidän taustallaan soittavia muusikkoja, jotka ovat valmiita esiintymään. Alan elpyminen vaatii kaikilta valmiutta keskustella ja tehdä kompromisseja.

Nykytilanne pitää sisällään mahdollisuuden luoda alalle uusia toimintamalleja ja -tapoja, kehittää vuoropuhelua ja lisätä työhyvinvointia. Siihen kannattaa nyt panostaa, kun varsinainen toiminta käy vajaalla teholla.

Streamauskeikat ja hybriditapahtumat, jotka yhdistävät sekä live- että etäyleisöä, ovat alue, jossa on vielä paljon kehittämis- ja innovaatiomahdollisuuksia. Toistaiseksi tekninen toteutus, live- ja etäyleisöjen yhtäaikainen palveleminen sekä tapahtumien ansaintalogiikat vaativat viilausta. Vaikka tällä alueella on tapahtunut suuria harppauksia sitten viime maaliskuun, paljon uutta voidaan keksiä.

SKAALA-hankkeessa työskentely tapahtuu esiintymistoiminnan skaalauksen sekä streamaus- ja hybriditapahtumien kehittämisen ympärille koottavissa työryhmissä. Niissä etsitään ratkaisuja ja tapoja, joilla toimiala voi sekä elpyä että kehittyä. Nyt yhteistä vuoropuhelua sekä halua pitää ala pystyssä vaaditaan kaikilta aivan erityisellä tavalla.

SKAALA-hanke pähkinänkuoressa

SKAALA toteutetaan alan yhteistyönä Muusikkojen liiton ja Suomen ohjelmatoimistot ja agentit ry:n (SOA) johdolla. Hankkeella on kaksi päätavoitetta:

1) **Esiintymistoiminnan skaalaus.** Tavoitteena on löytää toimivia ratkaisuja vallitseviin olosuhteisiin, jotta esiintymistoiminta voi jatkua ja kehittyä yleisörajoituksista huolimatta, ottaen huomioon myös ympäristönäkökulman. Tämä edellyttää elävän musiikin ansaintamahdollisuuksien analyysia muuttuneissa olosuhteissa ja sen pohjalta rakennettavien skaalausmallien luomista.

2) **Teknologisten ratkaisujen kehittäminen esiintymistoiminnan uudistamiseksi ja tukemiseksi.** Erilaiset streamaus- ja hybriditapahtumat ovat kehittyneet nopeasti. Alueella on kuitenkin vielä paljon kehittämis- ja innovaatiomahdollisuuksia. Digitaalisten palveluiden avulla on mahdollista synnyttää uusia tapoja järjestää esiintymistoimintaa ja laajentaa siihen liittyviä ansaintamalleja.

Lisätiedot:

Jaakko Kämäräinen

Projektipäällikkö, SKAALA-hanke

Freeasiamies, Muusikkojen liitto

jaakko.kamarainen@muusikkojenliitto.fi

Odottavan aika on pitkä

Diagnoosin odottaminen on piinaavaa aikaa. Samanaikaisesti toivoo parasta ja pelkää pahinta. Muusikon ja koko esiintymisalan näkökulmasta viimeisin vuosi on ollut pitkittynyttä diagnoosin odottamista: pettymyksiä on riittänyt, ja iloiset yllätykset – loppukesän lyhyttä keikkailujaksoa lukuun ottamatta – ovat olleet vähissä.

Jaakko Kämäräinen

9.2.2021

[SKAALA-hankkeen](#) työryhmissä on noussut esille huoli siitä, että ”kone sammuu” jos esiintymistoimintaa ei voida harjoittaa. Koneen sammumista tapahtuu jo nyt monella tavalla: alalta siirtyy tekijöitä muihin töihin, yrityksiä menee konkurssiin ja keikkailukunto rapautuu. Moni painii tällä hetkellä oman ammatti-identiteettinsä kanssa. Mitä on olla muusikko? Olenko

muusikko, jos en voi elättää itseäni työlläni? Miksi meitä ei tueta tarpeeksi yhteiskunnan taholta, eikö meidän työmme ole arvokasta?

Tällä hetkellä kukaan ei voi varmasti sanoa, mihin suuntaan olemme menossa pandemian suhteen. Rajoitustoimia pidetään enemmän liian tiukkoina kuin kevyinä. Monet viranomaiset haluaisivat laajentaa rajoitustoimia entisestään, vaikka esiintymisalalla toimivat kokevat jo tämän hetken rajoitukset oikeutetusti epäreiluina ja kohtuuttomina.

Tapahtumia suunnittelevien arki on ollut lähinnä erilaisten skenaarioiden tekemistä: millä edellytyksillä suunniteltu tapahtuma voidaan järjestää? Kun rajoitukset päivittyvät, jo tehdyt skenaariot heitetään roskiin ja aloitetaan alusta. Tämä koskee erityisesti tapahtumajärjestäjiä ja ohjelmatoimistoja. Tapahtumia on suunniteltava hyvissä ajoin ja monia käytännön tason ratkaisuja on tehtävä kuukausia ennen tapahtuman järjestämisaikaa. Nyt moni tapahtuma on vaakalaudalla, koska viimeistään huhtikuussa on tehtävä sitovat päätökset tapahtumien ja festivaalien alihankinnoista: tekniikasta, ravintolatoiminnasta ja muusta festivaali-infrastruktuurista.

Muusikon rooli on tässä näytelmässä näyttäytynyt lähinnä sivustaseuraajana. Me odotamme, koska pääsemme taas harjoittamaan ammattiamme. Luovia ratkaisuja, joilla saisi leipää pöytään, on melko vaikeaa keksiä tässä tilanteessa. Muusikon työ on todella vahvasti sidottu musiikkia kuuntelemaan yleisöön. Esiintyjän ja yleisön välistä taikaa ei voida simuloida etämuodossa, ja siksi striimaus ei koskaan voi täysin korvata yhteisessä tilassa koettua musiikkielämystä. Odottaminen on raskasta ja turhauttavaa, mutta vielä koittaa sekin hetki, jolloin odotus palkitaan ja elävä musiikki soi esiintymislavoilta suoraan ihmisten sydämiin. Yhteinen haasteemme on, miten suurissa vaikeuksissa painiva ala saadaan pidettyä toimintakykyisenä siihen asti.

Jaakko Kämäräinen

Kirjoittaja on SKAALA-hankkeen projektipäällikkö.

SKAALA-hanke tarjoaa ryhmätyönohjausta esiintymisalalle

Viimeinen vuosi on ollut esiintymisalalla toimiville monin tavoin kohtuuttoman raskas.

Seisahduksissa oleva esiintymistoiminta on aiheuttanut taloudellisia ja henkisiä haasteita kaikille ketjun toimijoille: artisteille, muusikoille, ohjelmatoimistojen työntekijöille, tekniikoille ja keikkajärjestäjille. Työryhmien on tärkeää keskustella tilanteestaan, jotta toimintaa voidaan jatkaa fokusoidusti esiintymisten taas mahdollistuessa. SKAALA-hanke tarjoaa työnohjausta.

10.2.2021

Muusikkojen liiton ja Suomen ohjelmatoimistot ja Agentit ry:n yhteinen [SKAALA-hanke](#) tarjoaa viidelletoista esiintyjälle työryhmineen mahdollisuuden maksuttomaan työnohjauskertaan. Jokaisessa tapaamisessa lähdetään liikkeelle kunkin ryhmän omista tarpeista. Isossa kuvassa tavoitteena on tuoda keikkailukulttuuriin työnohjauksen ja työhyvinvoinnin näkökulmaa ja pyrkiä juurruttamaan uusia toimintatapoja, jotka parantaisivat hyvinvointia alalla.

Työnohjauskeskusteluissa voidaan keskittyä johonkin tiettyyn ohjattavalle ryhmälle tärkeään ajankohtaiseen kysymykseen tai hahmottaa laajemmin missä nyt mennään ja mihin olisi

tärkeää suunnata yhteistä energiaa. Keskustelusta ryhmä saa peilin tilanteelleen ja työkaluja asioihin, joihin olisi hyvä fokusoida yhteisen hyvinvoinnin kannalta.

Jokainen ryhmä voi määritellä itse tapaamisen kokoonpanon, eli sen, kenen kaikkien olisi tärkeää olla mukana keskustelussa. Mukana voivat olla esimerkiksi solisti, yhtyeen muusikot, keikkamyyjä ja tekniikan edustaja.

Työnohjauskeskusteluissa on työryhmän lisäksi läsnä ohjauksesta vastaava taideohjaaja työpsykologi **Marjukka Laurola** sekä SKAALA-hankkeen projektipäällikkö, muusikko **Jaakko Kämäräinen**. Työnohjauskeskustelut ovat täysin luottamuksellisia.

Keskustelut ovat kestoltaan 2–3 tuntia ja ne voidaan pitää joko etä- tai lähimuodossa ryhmän toiveen mukaan.

Kiinnostuitko? Ole yhteydessä:

Jaakko Kämäräinen

Projektipäällikkö, SKAALA-hanke

+358 (0) 50 368 4469

jaakko.kamarainen@muusikkojenliitto.fi

Dialogia synnyttämässä: SKAALA-hankkeen kuulumisia

Loppuvuodesta 2020 käynnistynyt Muusikkojen liiton ja Suomen ohjelmatoimistot ja agentit ry:n yhteinen SKAALA-hanke etenee nopeiden muutosten ja epävarmojen aikojen keskellä.

Aida Räihälä

10.3.2021

Viime vuoden loppupuolella käynnistynyt [SKAALA-hanke](#) alkoi rakentua tulevaisuusnäkymässä, jossa esiintymisalaja saataisiin todennäköisesti availtua vähitellen kevään 2021 aikana, ja jossa kesän esiintymistilaisuudet toteutuisivat jo edes jonkinlaista normaalitilannetta lähestyen. Kristallipalloa ei ole kenelläkään, mutta viimeaikaisen tautitartuntakehityksen ja sen myötä koventuneiden rajoitusten pohjalta on valmistauduttava jo siihenkin vaihtoehtoon, että myös tämän vuoden kesää vietetään ilman suuria konsertteja ja yleisötapauksia.

Samalla kun koronavirustilanne on huonontunut ja rajoitustoimet tiukentuneet entisestään, alkaa taide- ja kulttuurialojen kärsivällisyys olla lopussa. Monen ammattilaisen voimavarat ohjautuvat lähinnä toimintojen tekohengittämiseen samalla kun pitäisi jaksaa katsoa tulevaisuuteen, pohtia ratkaisuja erilaisiin arjen ongelmiin ja olla jatkuvassa muutos- ja toimintavalmiudessa.

Vaikka tilanne on haastava, ovat [SKAALA-hankkeen työryhmät](#) kokoontuneet jo useamman kerran pohtimaan erilaisia toimintamalleja esiintymistoiminnan kehittämiseksi ja käynnissä pitämiseksi vallitsevien olosuhteiden keskellä – edes jonkinlaisella volyyymilla. Hankkeen alla toimii kaksi kuukausittain kokoontuvaa työryhmää, joista toinen keskittyy esiintymistoiminnan skaalaukseen ja toinen striimaus- ja hybriditapahtumien kehittämiseen.

Ryhmissä käsiteltävät ajankohtaiset ilmiöt ja tilanteet näyttäytyvät usein hieman erilaisina riippuen siitä, missä asemassa itse kukin musiikkikentällä toimii, joten työryhmissä on käyty keskustelua toimintaympäristön tämän hetken haasteita monista eri näkökulmista katsoen. Keskusteluissa on pohdittu esimerkiksi kotimaisten striimitapahtumien keskittämistä

yhteiskäyttöalustalle, lisätyn todellisuuden hyödyntämistä striimauksissa, uusien tapahtumakonseptien kehittämistä, näihin liittyviä tarpeita sekä kestävä kehityksen edistämistä tulevaisuuden esiintymistoiminnassa. Tulevina kuukausina ryhmissä ruoditaan muun muassa edellä mainittuihin liittyviä tekijänoikeuksia ja ansaintalogiikkaa.

Hankkeen ympärille asettuvista teemoista syntyy paljon uusia kysymyksiä, ja niitä kannattaakin esittää jatkuvasti – juuri niiden pohjalta onnistumme toivottavasti löytämään suurimmat kysymykset ja tarpeet, joihin esiintymisalan tulisi lähteä yhteisvoimin vastaamaan. Erityisesti tämän hetken tilanteessa alan toimijoiden välinen vuoropuhelu on ensiarvoisen tärkeää. Toimivan dialogin kautta meidän kaikkien on mahdollista kehittää yhdessä alamme paremmaksi ja synnyttää samalla uusia toimintatapoja, jotka luovat uusia ansaintamalleja ja kannattelevat kaikkien työhyvinvointia.

Kirjoittaja on SKAALA-hankkeen viestintä- ja hankekoordinaattori.

G Livelab Tampere: Äärimmäistä skaalausta

Esiintymistoiminnan skaalauksella tarkoitetaan tapahtumajärjestämiseen liittyvän toiminnan mitoittamista vallitsevien olosuhteiden mukaiseksi. Pandemiasta alkaneen skaalauksen myötä sekä esiintyjät että tapahtumien järjestäjät ovat joutuneet uuden äärelle. Tampereen G Livelabin toimitusjohtaja Annamaija Saarela avaa kirjoituksessaan aihetta, joka on käynyt hänelle vuoden aikana varsin tutuksi.

Annamaija Saarela

10.3.2021

Äärimmäistä skaalausta

G Livelab Tampere jatkoi helmikuussa elävän musiikin keikkojen kokeiluluontoista järjestämistä kahden kuukauden sulun jälkeen. Artistit ja yhtyeet lähtivät tähän äärimmäiseen skaalauskokeiluun hyvin mielellään, koska ala on ollut taas lähes täysin kiinni joulukuun alusta saakka.

Pitkällisten ja ristiriitaistenkin viranomaisneuvottelujen jälkeen tapahtumapaikkamme sallituksi yleisökapasiteetiksi määritettiin 20 henkeä, joka jaettiin ja aseteltiin kahteen erilliseen yleisötilaan, saliin ja parvelle. Lisää yleisöä iltoihin saatiin esittämällä useampi setti, niin että yleisö vaihtui settien välillä. Setit olivat hieman tavanomaista lyhyempiä, ja enimmillään niitä oli neljä päivää kohden. Keikat myös livestriimattiin G Livelabin omalle alustalle, klubin nettisivuille ja matkapuhelinsovellukseen. Striimaukset olivat pääosin pelkkiä livestriimauksia ilman jälkikatseluoikeutta. Striimilippujen hinnat olivat 10 tai 15 euroa, on demand -tallenteisiin määriteltiin hieman korkeampi hinta. Yleisö löysi esitysten äärelle hyvin nopeasti, ja parin ensimmäisen hiljaisemman päivän jälkeen kaikki liveyleisön liput myytiin heti loppuun. Keikkojen livestriimaukset toteutettiin tapahtumapaikkamme omalla striimauskalustolla eli kolmella robottikameralla, striimerillä ja mikserillä. Striimaustuotannossa oli saliaäniteknikon lisäksi mukana kaksi teknikkoa, joista toinen vastasi monikameraohjaamisesta ja toinen striimiin menevän äänen miksaamisesta. Striimitarkkaamo rakennettiin klubin alakerran treenitilaan.

Striimi on hyvä korvike, muttei vastaa livekokemusta

Tutkimme yleisömmen mielipiteitä keikoistamme ja muista palveluistamme kävijäkyselyllä, joka lähetettiin kaikille tammikuusta 2020 alkaen rekisteröityneille asiakkaillemme. Kerätyistä vastauksista huokui ihmisten tarve päästä elävän musiikin tapahtumien pariin. Vastaajista vain 15% ei ollut käynyt pandemian aikana lainkaan keikoilla, ja peräti 60% vastaajista oli käynyt vähintään kahdella keikalla pandemian aikana. Yli kuudella keikalla pandemian alkamisen jälkeen oli käynyt 14 prosenttia vastaajista. Musiikin hyvinvointivaikutukset olivat isossa roolissa, kuten näistäkin vastauksista ilmenee: ”vastapainoa hoitoalan työlle”, ”elossa oloa”, ”eskapismia”, ”siitä saa voimia arkeen”, ”henkistä hyvinvointia ja rentoutumista”.

Kävijäkyselyssä tutkittiin myös yleisön suhtautumista striimaukseen, lippujen hinnoitteluun ja käyttäjäkokemuksiin. Vastaajista 25% oli katsonut G Livelab Tampereen striimejä, joihin oli oltu varsin tyytyväisiä: lähes 90 prosenttia vastaajista antoi tekniselle toteutukselle vähintään neljä pistettä asteikolla 1-5. Yleinen tunnelma vastauksissa oli, että striimi on poikkeusaikana hyvä korvike, mutta ei vastaa livekokemusta. Jokunen vastaaja toivoi, että striimaukset jatkuisivat korona-ajan jälkeenkin. 87 prosenttia vastaajista oli valmis maksamaan striimilipuista vähintään kolmasosan livelipun hinnasta, näistä 46 prosenttia oli valmis maksamaan puolet livelipun hinnasta. Vain kolme prosenttia vastaajista kuitenkin on valmis maksamaan striimilipusta saman verran kuin livelipusta.

Koska striimausten toteuttaminen omallakin kalustolla aiheuttaa melko suuret kustannukset, ja koska striimilippujen arvonlisävero on 24%, on fiksun ansaintalogiikan rakentaminen haastavaa. Striimilippujen kysyntä on kuitenkin kasvanut keikka keikalta, ja viimeisimmillä kerroilla ne ovat jo kattaneet striimin tuotantokulut. Toki tässä on suurta artistikohtaista vaihtelua. Striimejä on seurattu myös ulkomailla. Tämä tukee artistien kansainvälistä uraa aikana, jolloin matkustaminen ei ole mahdollista.

Paluuta normaaliin ei voi jäädä odottamaan

Tätä blogia kirjoittaessani meillä on edessämme vielä kymmenkunta keikkaa ennen 8.3. alkavaa ravintoloiden sulkua. Kaikkiaan ehdimme tällä kuukauden jaksolla järjestää kolmisenkymmentä pienen kapasiteetin keikkaa ja 13 livestriimiä. Kokemus on ollut varsin opettavainen ja monin tavoin antoisa. Sekä yleisössä että lavalla on koettu suuria tunteita. Myös itselleni ja koko tiimillemme tämä aika on ollut todella merkityksellinen. Tekninen tiimi ja hybridikonserttien toteutustapa on hioutunut huippuunsa, ja yleisön vahva sitoutuminen tekemiseemme on ollut todella lohdullista.

Paluuta ”normaaliin” ei ole tiedossa vielä pitkään aikaan, jos koskaan. Me emme voi jäädä odottamaan sitä, vaan meidän on skaalattava toimintamme olosuhteiden mukaiseksi. Samalla pitää selvittää viranomaistoiminnan oikeudelliset perusteet ja korjata rajoitustoimien valuvirheet. Tätä työtä Muusikkojen liitto on ansiokkaasti jo tehnytkin.

Kirjoittaja kuuluu [SKAALA-hankkeen](#) ohjausryhmään sekä striimaus- ja hybriditapahtumatyöryhmään.

Missä olemme nyt ja mitä meistä on tulossa?

Työnohjaus on kuin palapelin rakentamista, jossa luodaan raamit esiintyjäryhmien työskentelylle. Kun esiintymistoimintaa polkaistaan hiljalleen käyntiin, on uudelleenmuotoilun ja päivityksen mahdollisuus viisasta hyödyntää, kirjoittaa SKAALA-hankkeen työnohjaaja Marjukka Laurola.

Marjukka Laurola

15.4.2021

Mennyt vuosi on jättänyt omanlaisensa jäljen meistä jokaiseen. Jatkuvasti muuttuvat näkymät ovat riepotelleet; välillä herättäneet toivoa ja sitten taas paiskanneet turhautumisen ja voimattomuuden tilaan. Tapahtuma-alalle ja esiintyjille tilanne on ollut äärimmäisen kohtuuton. Poikkeusarki on luonut etäisyyttä, kuukausia on kulunut näkemättä ja kuulematta. Toisille tämä aika on tuonut hyvääkin: mahdollistanut kaivattua pysähtymistä, ehkä luovuuttakin. On selvää, että erilaisista kokemuksista ja tunnetiloista käsin puhumme herkästi toistemme ohi. Yhteistä aallonpituutta täytyy hakea ja tunnustella.

Huhtikuinen valo tuo toiveen kesästä ja paremmista ajoista. Samalla se paljastaa lumen alta lian, roskat, viherryksen ja sinivuokot. Mitä paljastuu, kun esiintymistoiminta taas mahdollistuu? Kuinka tämä aika on meitä muuttanut? Onko meillä enää ryhmä kasassa? Minkälaisissa ajatuksissa ja tunnelmissa kukin on? Miltä ajatus lavalle nousemisesta tuntuu pitkän ajan jälkeen? Mihin olemme hyppäämässä takaisin?

Korona-aika on vaatinut meiltä valtavasti resilienssiä, eli psyykkistä joustokykyä. Resilienssi tulee latinan kielen sanasta *re-salire*, joka tarkoittaa ”hypätä takaisin”. Se on potentiaalia kasvaa henkisesti hankalien tilanteiden ansiosta, löytää tasapaino uudelleen. Kyse ei ole palautumisesta siksi samaksi mitä on aiemmin ollut, vaan kyvystä uudelleenorganisoidua, koota palaset uuteen muotoon.

Kun esiintymistoimintaa polkaistaan hiljalleen käyntiin, on tämä uudelleenmuotoilun ja päivityksen mahdollisuus viisasta hyödyntää. Minkälaiseen työhön ja yhteisöön haluamme palata? Palveleeko se toimintatapa meitä, jolla olemme tottuneet asioita tekemään? Kantavatko aikanaan sovitut roolit? Minkälaisia haaveita ja visioita vaalimme? Voimme myös pysähtyä pohtimaan, minkälaista kommunikaatiomme on. Voiko ryhmässämme olla oma itsensä? Ja konkreettisesti: mitä voisimme kokeilla tehdä eri tavalla, mikä veisi kohti yhteistä, uutta hyvää?

Työnohjaus tarjoaa tukea kohtaamiseen ja tärkeiden kysymysten äärelle pysähtymiseen: sen hahmottamiseen, missä olemme nyt ja mihin olemme menossa. Työnohjaajan tehtävä on ohjata keskustelua ja huolehtia, että jokainen ryhmän jäsen saa olla tilanteessa tasavertaisena kokijana ja kannateltavana. Usein työnohjaustapaamissa päivitetään yhteistyön rakenteita, eli puhutaan vastuista, rooleista, ajankäytöstä, johtajuudesta ja visioista. Samalla liikutaan kokemuksellisen maailman äärellä, eli tutkitaan kommunikaatiota, tunteita ja toiveita, ja pysähdytään tulkintojen ja sanoittamattomien tarpeiden äärelle.

Työnohjaus on kuin palapelin rakentamista. Ensin asetellaan reunapalat ja luodaan näin raamit työskentelylle. Palapelin kuva on muuttunut vuoden aikana, mutta kokeillen, uteliaasti ja avoimesti etsien uusi näkymä hiljalleen muotoutuu.

Hengitetään, puhutaan, synkronoidaan mielet. Kuulostellaan yhdessä tuloillaan olevaa, sitä mikä on saamassa hahmoaan – sitä mitä meistä on tulossa.

Käynnissä olevan [SKAALA-hankkeen työnohjaustapaamiset](#) mahdollistavat työryhmän kohtaamisen ja pysähtymisen sen äärelle, minkälaiseen bändiin ja työyhteisöön haluamme palata, kun esiintymistoiminta jälleen mahdollistuu.

Roomaa ei rakennettu päivässä – kuten ei Suomen suur tapahtumiakaan

Kuluneen kahden viikon aikana Suomen kesästä ovat kadonneet monet suur tapahtumat ja siten tuhansien ihmisten työpaikat. Syynä voi helposti pitää vallitsevaa koronapandemiaa, mutta pohjimmiltaan kyse on alan rakenteen ja toimijoiden epätasa-arvoisesta kohtelusta.

Katariina Uusitupa

21.4.2021

Tuska Festival – peruttu. Ruisrock – peruttu. Ilosaarirock – peruttu. Provinssirock – peruttu. Rockfest – peruttu. Sideways – peruttu.

Suur tapahtumien perspektiivistä kulunut vuosi on ollut vähintäänkin turhauttava.

Koronapandemian uudet aallot, rokotusten viivästyminen, muuntovirukset ja rajoitusten soutaminen ja huopaaminen ei ole mahdollistanut missään vaiheessa suur tapahtumien suunnittelun siirtämistä toden teolla tuotantoon.

Ollaan odoteltu milloin mitäkin: kansainvälisten artistien kiertueiden vahvistumista, eurooppalaisten festivaalien uutisointia siirtämisistä ja perumisista, tukipakettia perumiseen, exit-strategiaa. On ollut käytännössä mahdotonta tehdä päätöksiä, vahvistaa yhtään mitään, sitoutua kustannuksiin tai tiedottaa yleisöä tulevasta, kun edelleenkin huhtikuussa odotellaan kaikkea edellä mainituista.

Odotellessa ala on kuitenkin uskonut tulevaan kesään ja omaan tapahtumaansa. On haluttu luottaa kausivaihteluun, rokotteisiin, rokotepasseihin, maskeihin, pikatestaukseen, tukipaketteihin. Siihen että tahtotila on päättäjilläkin avata yhteiskuntaa mahdollisimman pian ja ymmärtää kulttuurin arvo sekä yleisöllä tahtoa osallistua tapahtumiin. Olemme uudistaneet festivaalikonseptia kukin tahoillamme kymmeniä kertoja ja tehneet terveysturvallisia, turvavälillisiä, jonottomia skenaarioita. Kaikkemme olemme tehneet, jotta jotain voisi kesällä tapahtua.

Puhuttaessa tapahtuma-alasta ehkäpä tärkein yksittäinen asia, joka monen on vaikea sisäistää, onkin se, että suur tapahtumia ei tehdä yhdessä yössä eikä viikossa. Artistikiinnitykset ulottuvat helposti monen vuoden päähän ja kymmenien hehtaarien tapahtuma-alueen suunnittelu turvallisesti ja upeaksi elämykseksi kymmenille tuhansille ihmiselle vaatii tuhansia tunteja eri ammattilaisten työpanosta. Lupaprosessit, aluevarausten tekeminen, alihankkijaneuvottelut ja yhteistyö viranomaisten kanssa kestävätkä kuukausia ja nämä aloitetaan reilu vuosi ennen itse tapahtumaa. Joka vuosi tulee tietysti myös myydä liput, solmia yhteistyökumppanuudet ja hakea avustuksia, jotta edellämainittuja olisi varaa toteuttaa.

Tapahtuman tekeminen onkin kuin kaupungin rakentamista. Ensin tutkitaan alue ja suunnitellaan tarkkaan, millaisin maanmuokkaustoin alue saataisiin valjastettua kaupungin käyttöön. Sen jälkeen

rakennetaan kaikki se minkä kaupunkilainen eli festivaalikävijä näkee: artistit, lavat, aluetaide, sisäänkäynti. Ja jotta kaupunki toimisi, vaatii se huomaamattoman sujuvan infran eli tukitoiminnot: jätehuollon, vesipisteet, vessat, ruokapalvelut, logistiikan suunnittelun, sähköistyksen – unohtamatta ensiapua ja turvallisuuspalveluja.

Tähän pitkäjänteiseen rakentamiseen liittyy tapahtuma-alan luonne hyvin monipuolisena työllistäjänä. Työskentelen itse Flow Festivalin tuotantopäällikkönä ja työllistämme kymmenen vakituisen, ympärivuotisen työntekijän lisäksi vuosittain noin 150 tuotannon freelanceria eri pituisiin jaksoihin. Heidän lisäksi alihankkijoiden kautta sekä anniskeluun ja ruokamyyntiin työllistyy useita satoja ammattilaisia ja välillisesti majoitus-, ravintola- ja kuljetusallalle ulkomaisten artistien ja ei-helsinkiläisten kävijöiden kautta vielä satoja lisää. Ai niin, ja ne muusikot: Flowssa esiintyy vuosittain noin 150 artistiryhmää, joka tarkoittaa pelkästään lähes tuhat yksittäistä työllistettyä henkeä.

Tämä ymmärtämättömyys alan rakenteeseen on heijastunut päättäjien kyvyttömyyteen tukea alaa oikein. Alan etujärjestöt ovat levittäneet tietoa, keskustelleet ja saarnanneetkin, mutta viesti ei ole mennyt perille. Ja siksi tuet eivät ole riittäviä, eivät kohdistu oikein koko toimialalle, toimijoiden kykyyn tuottaa terveysturvallisia tapahtumia ei uskota eikä tietoa tulevasta kerrota. Festivaaleilla ei ole varaa vahvistaa alihankkijatilauksia ja pitää työntekijöitä töissä tuottamassa tapahtumaa, jos on olemassa riski siihen, että tapahtuma perutaan seitsemän vuorokautta ennen rakennuksen alkua aluehallintoviraston tai hallituksen toimesta. Koska hallitus ei ole kyennyt tarjoamaan tukea riskin kantamiseen eli ns. perumistukipakettia, eivät festivaalit kykene yksin kantamaan tällaista riskiä tilanteessa, jossa kaikki liikevaihto eli lipputulot ja kumppanitulot joudutaan palauttamaan ulkopuolelta tulevan peruutuksen sattuessa.

Tämän kesän festivaaleja peruttiin urakalla nyt huhtikuussa, sillä näkyvyyttä tulevaan ei ole. Kulttuuritapahtumia ei olla haluttu tasa-arvoistaa muun liiketoiminnan kanssa, mikä aiheuttaa sen, että vaikka ravintolat olisivat auki, klubilla ei saa soittaa kitaraa yleisölle. Tapahtuma-ala ei näe ulospääsyä koronatilanteesta, sillä meitä ei kohdella tasa-arvoisesti muiden alojen kanssa emmekä siksi tiedä milloin pääsemme taas töihin. Käsillä oleva kriisi on polarisoinut tarpeettomasti eri toimijoita ja eri aloja, ja se johtuu juuri tästä epätasa-arvoisesta kohtelusta päättäjien suunnalta. Menneeseen kun ei voi enää vaikuttaa, kannattaa suunnata katseensa tulevaan. Koronapandemia ja sen arvaamattomuus ei tietenkään ole kenenkään vika. Kuten isännöitsijäni totesi puhelimesta kysellessäni putkiremontin aikataulua: “olen isännöitsijä, en ennustaja” – ovat hallitus ja kuntopoliitikotkin vain päättäjiä, eivät ennustajia. Jotta voisimme nauttia suur tapahtumista kesällä 2022, toivoo kuitenkin alamme nähdäkseni ainakin seuraavaa:

1. Tasa-arvoa

Tapahtuma-ala tulisi tasa-arvoistaa ravintola-alan ja kaupan alan kanssa. Terveysturvallisesti ei ole mitään syytä, miksi epidemiatilanteessa kitaramusiikkia esittävä tila tulisi olla suljettu, mutta viereinen samankokoinen anniskeluravintola saisi olla auki.

2. Alan merkityksen tunnustamista

Tapahtuma-ala työllistää noin 200 000 ihmistä ja kulttuurialan osuus Suomen bruttokansantuotteesta on 3,5 prosenttia. Kyseessä ei ole mikään marginaaliala, vaan ala joka tuottaa palveluita, töitä ja verorahoja tähän maahan enemmän kuin esimerkiksi kemianteollisuus tai elintarviketeollisuus. Freelancerius on oikea työ – eikä se ole synonyymi yrittäjyydelle. Alan ammattilaiset ovat opiskelleet alalle tutkinnon ja harjoittaneet elinkeinoaan monet koko ikänsä.

He ovat nyt siirtyneet muihin töihin toimeentulonsa turvatakseen ja ala on nyt jo kärsinyt valtavaa aivovuotoa. Haluamme nämä ammattilaiset takaisin kulttuuri- ja tapahtuma-alan pariin.

3. Tuen kohdentamista oikein ja läpi koko toimialan

Tapahtumat tarvitsevat nyt perumistukea. Mutta se tuki ei auta työttömiä freelancereita, kun tapahtuma perutaan. Tukea on tarjottava nyt heti a.) riittävästi ja b.) niin yksityishenkilöille, toiminimiyrityksille, osakeyhtiöpohjaisille yrityksille, yhdistyksille kuin osuuskunnillekin.

4. Ennakoitavuutta

Kuten todettu, hallitus epäonnistui exit-strategiassaan kesätapahtumien suhteen. Hallituksen lupailema tukipaketti kesätapahtumien perumiseen on myös n. 6 kk myöhässä eikä ehdi pelastaa kesän suur tapahtumia. Kriisistä ulospääsyksi alamme tarvitsee aitoa valoa tulevaan ja konkreettisia toimia.

Jokaiselta kulttuurista kuluttavalta toivoisin rakkautta, luottamusta ja empatiaa kulttuuria ja tapahtumia kohtaan. Puhukaa sen teidän lempiartistin, naapurin leffateatterin, kuoroharrastuksen ja kesäfestarin puolesta.

Jokaisella äänellä on väliä, jotta me pääsisimme oikeisiin töihimme.

Kirjoittaja on Flow Festivalin tuotantopäällikkö sekä We Jazz -festivaalin toiminnanjohtaja. Hän on myös MESin elävän musiikin toimikunnan sekä SKAALA-hankkeen skaalaustyöryhmän jäsen.

Teksti on kirjoitettu ennen keskiviikon 21.4.2021 hallituksen tiedotustilaisuutta kulttuuri- ja tapahtuma-alan tukia ja avautumista koskien. Lähteet: Tapahtumateollisuus ry, Music Finland ry

Hyvin muotoiltu livestriimi mahdollistaa kokonaisvaltaisen keikkaelämyksen

Esimerkiksi hybriditapahtumat ovat edelleen mahdollisuus, kunhan niiden laadusta ja muotoilusta pidetään huolta, kirjoittaa digitaalisten konserttielämysten parantamista opinnäytetyössään tutkinut gAppin ja Radio Helsingin asiakkuuspäällikkö Marko Harinen.

Marko Harinen

8.6.2021

Pakon edessä digitaaliseen maailmaan siirtyneet keikat ovat aiheuttaneet monenlaisia tunteita, vaikka paluu fyysisiin tapahtumiin näkyy jo horisontissa. Kuitenkin esimerkiksi hybriditapahtumat ovat edelleen mahdollisuus, kunhan niiden laadusta ja muotoilusta pidetään huolta.

Tutkin alkuvuoden aikana osana ylempää AMK-opinnäytetyötäni livestriimejä ja pidin aiheesta myös työpajoja. Opinnäytetyöni [Livelounge: digitaalisen konserttielämyksen parantaminen on nyt luettavissa theseus.fi-palvelusta](#). Tämän tutkimuksen suurimpina löydöksiä voidaan pitää erilaisten palvelupolkujen tarpeiden kartoittamista ja kaupallisten mahdollisuuksien tuotteistamista.

Kuinka muotoilla hyvä livestriimi?

Tekemällä oppii, mutta selvää on, että perusasioiden on oltava kunnossa alusta lähtien. Viimeisen vuoden aikana toteutettujen livestriimien laatu on vaihdellut suuresti, ja parhaimmatkin tekijät kokevat haluavansa edelleen kehittää palvelujaan. Keikkakokemus on niin kokonaisvaltainen kokemus, että digitaalisen palvelupolun mahdolliset kuopat voivat pahimmillaan olla este yleisön halulle osallistua tapahtumiin.

Jo digitaalinen matka konserttiin voi tarjota itsessään mahdollisuuksia ja elämyksiä. Palvelumuotoilun ja käytettävyyden näkökulmasta parasta on, jos ainakin perusasiat, kuten lipunmyynti, infot ja itse tapahtuma ovat saman katon alla, eikä niinsanotuille digitaalisille harhapoluille eksymiseen ole mahdollisuuksia. Pahimmillaan kuluttaja ei tiedä missä hän on ja toimiiko koko tapahtuma edes oikein, mikä tietysti harmittaa, jos tuotteesta on maksanut.

Kohderyhmien tuntemus korostuu

Livestriimaustapahtumat ovat entistäkin segmentoituneempia kohderyhmiensä suhteen, ja myös markkinoinnin kytkökset itse tapahtumiin korostuvat erilaisella tavalla kuin fyysisten tapahtumien parissa. Suurin kysymys onkin, miten saada juuri kyseisen tapahtuman kohderyhmät innostumaan ja saamaan tapahtumasta irti jotakin erityistä. Oikeiden kohderyhmien löytyessä erilaisten lisäpalveluiden muotoilu on myös helpompaa.

Opinnäytetyöni kehittämistutkimuksessa lisämahdollisuus konserteille on esimerkiksi tuotteiden helpompi oheismyynti: asia, joka pienempien artistien piristynyttä vinyylimyyntiä lukuunottamatta on ollut laskusuuntaista. Esimerkiksi livestriimien odotustilojen yhteyteen rakennettava levykauppa tuo artistin faneille suoran väylän levyn ja muiden vastaavien tuotteiden hankintaan.

Mitä muotoiluun tarvitaan?

Hyvän livestriimin muotoiluun tarvitaan ennen kaikkea siihen tarkoitettu hyvin toimiva alusta, joka varmistaa positiivisia elämyksiä herättävän palvelupolun itse tapahtumaan. Mikäli esimerkiksi yhteisöllisyys on erityisen tärkeää striimin kohderyhmälle, on tähän hyvä tarjota mahdollisuuksia joko suoraan alustan tai sosiaalisen median kautta.

Paljon on myös puhuttu siitä, kuinka digitaalinen maailma jättää toivomisen varaa artistin ja yleisön välillä tapahtuvaan vuorovaikutukseen. Livestriimin yhteyteen voi tarjota lisätuotteena esimerkiksi digitaalista bakkari-passia, kun fyysisten konserttien osalta tällainen ei ole yleensä mahdollista kovinkaan monelle.

Mikäli kohderyhmästä on havaittavissa innokkuutta artistin kappaleiden syvempään tuntemukseen, voi tapahtuman yhteydessä tarjota vaikkapa verkkokursseja, joilla opitaan soittamaan kappaleita. Myös tunnettujen keikkapaikkojen tekniikkaan tutustuminen voi olla kiinnostavaa joillekin yleisöille – muun muassa tällaisia ideoita syntyi opinnätetyöni tutkimustyöpajoissa. Ideoissa on myös oivia kaupallisten kumppanuuksien mahdollisuuksia. Erilaiset kaupalliset yhteistyöt luovat uusia mahdollisuuksia myös konserttien kokonaisvaltaisen elämyksen rakentamisessa. Keikkoihin yleensä liitettävät asiat, kuten ruoka ja juoma voivat olla myös tilattavissa kotiin livestriimin yhteyteen. Tämä edellyttää yhteistyötä eri tahojen kanssa, ja palvelumuotoilun näkökulmasta toki myös saumatonta tilauspalvelua tapahtuman yhteydessä.

Kokemisen kulttuuri luodaan kokeilemalla ja kysymällä

Digitaalinen markkinointi on luonut kohderyhmien tunnistamista helpottavia työkaluja jo vuosien ajan, ja sosiaalinen media antaa mahdollisuuden kysyä yleisöltä heidän tarpeistaan suoraan. Ihmiset eivät välttämättä osaa kertoa mitä haluavat, mutta sitäkin varmemmin sen mitä eivät ainakaan halua.

Livestriimien asema on varmasti jo vuonna 2022 erilainen kuin nyt. Aiemmat haaasteet ja epäonnistumisetkin auttavat kaikkia luomaan entistä parempaa tapahtumien kokemiskulttuuria, jossa digitaalisten tapahtumien mahdollisuudet tulevat paremmin hyödynnetyksi.

Kirjoittaja on gAppin ja Radio Helsingin asiakkuuspäällikkö, joka on vieraillut [SKAALA](#)-hankkeessa kertomassa opinnäytteensä tuloksista.

Lue lisää

Lue myös tänä keväänä julkaistu **Satu Kaisanlahden** opinnäytetyö ”[Esiintyjän arvosana striimaukselle 6/10”: Artistien ja muusikoiden striimauskokemukset](#)”.

Ongelmat eivät pyyhkiydy pois vain yhteiskunnan avaamisella

Yritysten ja muusikoiden rahallisen tuen tarve ei lopu yhteiskunnan avaamiseen. Kun yhteiskuntaa jälleenrakennetaan koronaviruksen jälkeen, on ensiarvoisen tärkeää kiinnittää huomiota mielenterveysasioihin, kirjoittaa Suomen ohjelmatoimistot ja agentit ry:n toiminnanjohtajana elokuussa aloittanut Laura Haarala.

7.9.2021

Tapahtuma-ala on ollut nyt 17 kuukautta eriasteisten rajoitustoimien kohteena. Kesällä tunnelma oli jo toiveikas, mutta sitten pilvet alkoivat kerääntyä taivaalle. Elokuun kynnyksellä maakunta yksi toisensa jälkeen siirtyi kiihtymisvaiheesta leviämisvaiheeseen ja rajoitukset kiristyivät. Samaan aikaan hallitus lupaili helpotuksia rajoitustoimiin, ja että yhteiskunta saataisiin auki syksyn mittaan. Toisin on kuitenkin käynyt.

Yhteiskunnan avaamiseen vaadittavan rokotekattavuuden prosenttiosuus siirtyy koko ajan yhä ylemmäs – ensin 70 % katsottiin olevan riittävä, nyt puhutaan 80-90% rokotekattavuudesta. Koska hallitus ei ollut keväällä valmistellut vielä uutta hybridistrategiaa, ohjauskirjeitä aluehallintovirastoille ja koronapassiakin heitettiin keväällä ajatuksena romukoppaan, ei hallituksella ollutkaan työvälineitä avata kulttuurikenttää.

Aluehallintovirastot tekivät päätöksensä päivittämättömän tartuntatautilain ja hybridistrategian perusteella. Tapahtumiin määrättiin kahden metrin turvavälit, ja kirsikkana kakun päälle Helsingin, Espoon ja Vantaan kulttuurikenttä sai ryhtyä toteuttaamaan yleisön lohkoamista 25 hengen rykelmiin sisätiloissa ja ulkona 50 hengen.

Nyt hallitus alkoi valmistella strategian päivitystä, koronapassia ja tartuntatautilain päivitystä. Samalla on nostettu esiin ajatus riskipotentiaalimallista, jonka avulla pyritään saamaan auki ainakin vähäriskisiksi luokitellut tapahtumat, kuten teatteriesitykset. Tartuntatautilain päivitystä sekä koronapassia pyritään kiirehtimään, mutta muuhun Eurooppaan verrattuna Suomi on auttamattomasti näiden asioiden kanssa myöhässä.

Hallituksen ja aluehallintovirastojen köyden veto on rapauttanut kulttuurialan uskoa hallituksen ja viranomaisten kriisinhoitokykyyn. Ohjelmatoimistoissa, kuten muissakin kulttuurialan instansseissa tätä sekoilua on seurattu kasvavan hämmennyksen ja epäuskon vallassa. Ohjelmatoimistojen toiminta ei kiinnity vain yhteen kaupunkiin, ja artistit voivat kiertää esiintymässä paikkakunnilla, joissa rajoitukset ovat lievempiä. Koneistot pyörivät nitisten ja tappiota syntyy, mutta toiminta ei ole täysin pysähtynyt tämän syksyn tuoman myllerryksen myötä. Edunvalvontakoneiston on oltava valppaana. Voimassaolevat rajoitukset, hybridistrategian päivitys, koronapassin suunnittelu, tapahtumatakuun korvauksien haun alkaminen ja budjettiriihi vaativat kaikki paljon toimenpiteitä ja viestintää päättäjien suuntaan.

Edellä mainittujen asioiden ohella huolta herättää myös kulttuurialalle kohdistuvat leikkaukset valtion budjetissa. Samoin pitkään kestäneen koronakriisin myötä muusikoiden, teknikoiden ja oikeastaan lähes kaikkien kulttuurialan ammattilaisten mielenterveys ja jaksaminen huolestuttaa. Kun yhteiskuntaa jälleenrakennetaan koronakriisin jälkeen, on ensiarvoisen tärkeää kiinnittää huomiota mielenterveysasioihin. Ongelmat eivät pyyhkiydy pois vain yhteiskunnan avaamisella. Haavat ovat syviä ja niiden hoitamiseen tarvitaan resursseja.

Yritysten ja muusikoiden rahallisen tuen tarve ei myöskään lopu siihen, kun yhteiskunta saadaan auki. Toki puhdas työnteko auttaa paljon, mutta menetykset voivat olla niin suuria, että oman tai yrityksen talouden jälleenrakentamiseen voi mennä monta vuotta. Tarvitaan vielä ainakin yksi kustannustukikierros ja lupaus tapahtumatakuusta myös ensi vuodelle, sekä freelancereille, muusikoille ja pienyrittäjille tarkoitettu apurahakierros Taiteen edistämiskeskuksen kautta – tai paremminkin suoraa tukea kaikille, jotka ovat joutuneet koronasulun vuoksi leivättömän pöydän ääreen.

SOA ja Muusikkojen liitto hakevat ratkaisuja yhdessä

Suomen ohjelmatoimistot ja Agentit ry ja Muusikkojen liitto haluavat etsiä ratkaisuja ja vaikuttaa asioihin yhdessä tuumin. Esimerkiksi ohjelmatoimistojen ja esiintyjien väliseen työntekijä-työnantaja-asetelmaan liittyvä problematiikka on asia, johon aletaan etsiä yhdessä vastauksia SKAALA-hankkeen uudessa työryhmässä. Työryhmässä etsitään kaikkia osapuolia tyydyttävää ratkaisua välittäjäportaan eli ohjelmatoimistojen roolista ja vastuista suhteessa esiintyjiin, ja mietitään miten tämä kuvio voitaisiin järjestää siten, että se mahtuisi yhteiskunnan rakenteisiin. Myös yhteiskunnan rakenteet vaativat päivitystä työttömyysturvan osalta. Siihen olisi hyvä löytää ratkaisuehdotus, jota voisi viedä eteenpäin. Korona-aikana on mitä karuimmalla tavalla käynyt selväksi, miten monet muusikot on katsottu yksinyrittäjiksi, ja tätä kautta he ovat pudonneet työttömyysturvaverkoston ulkopuolelle.

Suomen ohjelmatoimistot ja Agentit ry:n sekä Muusikkojen liiton yhteistyössä on hyvä myös seurata tapahtumatakuun alihankintaketjun korvausten hakua ja puuttua sen epäkohtiin. Yhdistyksen ja liiton intressit yhtenevät tässä kohtaa. Samoin ratkaisujen löytäminen muusikoiden mielenterveysasioihin on kummallekin organisaatiolle ensiarvoisen tärkeää, joten asiaa on syytä pohtia yhteistuumin tulevaisuudessa.

Edunvalvontaorganisaatioita odottaa työteliäs syksy!

Laura Haarala

Toiminnanjohtaja

SOA – Suomen ohjelmatoimistot ja Agentit ry

Laura Haarala (FM, Kulttuurituottaja AMK) on SOA – Suomen ohjelmatoimistot ja agentit ry:n uusi toiminnanjohtaja, joka työskentelee myös tuotantovastaavana ja assistenttina Piikkikasvi Agencyllä. Hän on aktiivijäsen Oranssi ry:ssä ja Särö – Tyttöjen rokkileiriyhdistyksessä. Aiemmin Haarala on työskennellyt muun muassa Työväen musiikkitapahtumassa ja Into Kustannuksella.

Tuhannen taalan paikka

Koronakriisi iskeytyi ennennäkemättömän suuresti musiikkialaan, ja suurimmiksi kärsijöiksi joutuivat freelancerit. Kriisin jälkilöylyistä tulisi poimia nyt opit ja keinot itsensä työllistäjien tulevaisuuden turvaamiseksi.

Aida Räihälä

9.11.2021

Muusikkojen liiton ja Suomen ohjelmatoimistot & Agentit SOA ry:n SKAALA-hanke järjesti Tampereen Musiikki & Media -tapahtumassa 7.10. paneelikeskustelun teemalla ”Kuka auttaa freelanceria”. Hankepääällikkö **Jaakko Kämäräisen** vetämään keskusteluun osallistuivat freelance-muusikot **Mari Palo** ja **Mikko Kosonen** sekä ohjelmatoimisto NEM Agencyn **Rowan Rafferty** ja luoviin aloihin erikoistunut työelämäpsykologi **Marjukka Laurola**.

Paneelin vetäjä Jaakko Kämäräinen ja panelistit Mari Palo, Rowan Rafferty, Marjukka Laurola ja Mikko Kosonen. Kuva: Aida Räihälä

“Turpaan on tullut ihan huolella”

Freelancerit saivat paljon huomiota korona-aikana, kun kaikilta loppuivat yhtäkkiä ja yhtäaikaan työt. Sen jälkeen moni asia on mennyt pieleen, ja tueksi tarkoitettujen rahojen perille saattamisessa oikeille tahoille on ollut haasteita. Moni on pyöritellyt mielessään kysymyksiä siitä miksi näin tapahtui, ja kuinka voidaan varmistaa se, ettei sama toistu seuraavan kriisin koittaessa. Palo kuvasi tapahtunutta freelancerien identiteettikriisiksi. Kun uraa on rakennettu nuoresta asti, sovitut produktiot peruuntuvat ja kaikki palaset lentävät ilmaan, jää ihminen helposti yksin. Tilannetta ei helpota ainakaan se, ettei freelancereilla ole työterveyden piiriin kuulumisen etua. Myös “Hanki oikea työ” -tyyppiset huomautukset vääristävät muusikkouden kuvaa. Onkin tärkeää, että muusikkotaustaiset ammattilaiset otetaan mukaan keskusteluun, jossa heidän työtään koskevia päätöksiä tehdään.

Ohjelmatoimistopuolella työskentelevä Rafferty muistutti identiteettikriisin osuneen myös muihin tapahtuma-alalla toimiviin aina teknikoista, roudareihin, cateringin hoitajiin ja muihin ammattimaisten tapahtumien järjestäjiin ja mahdollistajiin. “Turpaan on tullut ihan huolella”, todettiin yhteistuumin.

Tukirakenteet tulee päivittää nyt

Korona on jättänyt jäljen monen ihmisen työkykyyn ja -kuntoon. Osa ei ole pystynyt pitämään ollenkaan vapaapäiviä, osalla aika on ollut jatkuvaa kamppailua jaksamisen, toimeentulon, rahatilanteen tai mielenterveyden kanssa. Oma väsymyksensä pitäisi uskaltaa myöntää, vaikka sen myöntäminen vaikeuttaa usein freelancereille tyypillinen pelko: että tilalle tulee joku toinen, joka jaksaa.

Esille nousi huoli siitä, ettei Suomessa ole mitään tahoa, joka voisi palkata työpsykologeja työskentelemään nimenomaan freelancerina toimivien muusikoiden tai taiteilijoiden työhyvinvoinnin parissa. Kun tukirakenteita ei ole, niitä täytyy luoda itse. Keskustelua tästä tulisi käydä ja apua antaa niin asiatasolla, tunnetasolla kuin identiteettitasolla, linjasi työpsykologina toimiva Laurola. Kosonen heitti tässä vaiheessa palloa yhteisesti koko musiikkialalle.

”Ymmärretäänkö edes alan sisällä millaisesta työvoimasta musiikkialan liiketoiminta rakentuu ja kuinka paljon toiminta perustuu freelanceriyteen?”

Kun työnteko on jälleen mahdollista ja toiminta alkanut palautua, pitäisi vaikean ajan opit kerätä talteen. Jo nyt unohtuu, miten huonosti tämä katastrofi on hoidettu, keskustelijat pohtivat. ”Ensi kesänä taas asiat pyörivät. Yhteinen ääni alkaa vaimentua kun päästään takaisin duuneihin.”

Juuri nyt olisi kuitenkin tuhannen taalan paikka ottaa kiinni pinnan alla hautuneista tunteista ja kokemuksista. ”Aina kun tekee mieli käpertyä, juuri silloin pitäisi avautua”, Laurola huomautti. Alalla voitaisiin kehittää uusia ratkaisuja, ja yhtenä ajatuksena voisi olla esimerkiksi muutaman terapeutin palkkaaminen useamman järjestön yhteisiin tarpeisiin.

Asenteiden on muututtava

Keskustelua kirvoitti myös freelancerin eräänlainen sankarimyytti; esiintyjän työt on perinteisesti hoidettu tarvittaessa ”pää kainalossa”. Ei ole osattu vaatia sellaisia inhimillisiä työoloja, jotka ovat muilla aloilla yleensä itsestäänselvyys.

Yhden esiintyjän poissaolo vaikuttaa pahimmillaan koko tuotantoketjuun aina muusikoita, tekniikoita, ravintoloita ja muuta tapahtumissa työskentelevää henkilökuntaa myöten, joten yhdelle ihmiselle voi olla erittäin vaikeaa tehdä päätös pois jättäytymisestä, vaikka oma terveydentila sitä vaatisi. Tähän liittyy myös työsopimisen esteet: jollei keikkaa tee, ei palkkaa tule. Korona-aikana tästä on paikoin joustettu, ja alan onkin syytä miettiä yhdessä muuttuuko sopiminen koronakriisin myötä, vai palautuuko kaikki samanlaiseksi – ja mitkä ovat mahdolliset seuraukset. Yhtenä mahdollisena ongelmanratkaisukeinona voitaisiin koettaa kehittää jonkinlaista esiintymisalaille räätälöityä sairausvakuutusratkaisua vakuutusyhtiöiden kanssa.

Ohjelmatoimistopuolella työskentelevä Rafferty mainitsi, että alalla on jaettu aina paljon keskinäistä tukea. Mutta ihmisten asenteita pitäisi muuttaa myös laajemmin: vieläkin ei tunnu olevan yleisesti hyväksyttävää, että julkisuuden henkilö voi huonosti. Tämä ei ole Raffertyn mukaan vain esiintymisaloiden sisäinen ongelma, vain ilmenee koko yhteiskunnassa.

Freelancerin pitäisi oppia toimimaan oman työnhyvinvointinsa hyväksi mieluusti jo ennalta ehkäisevästi. Palo toivoi, että jonkinlaista henkistä valmennusta tarjottaisiin jo opiskeluaikana.

”Musiikkiala on rankka ja kilpailu kovaa, joten työelämässä toimimiseen pitäisi valmistautua myös henkisesti”. Laurola komppaa; luovilla aloilla toimiminen vaatii järjestelmällistä henkistä kapasiteettia, jonka kanssa työskentelyä pitäisi tukea jo huomattavasti aiemmin. ”Ammattilaisia tähän on, muttei vielä rakenteita.”

Hyvinvoinnin ylläpitäminen on koko alan asia

Missä näiden rakenteiden tulisi olla ja näkyä? Keskustelun siirtyessä yleisön pariin, nousi esille myös terveyskeskus Mehiläisen yhteiskuntavastuutekona tarjoama ilmainen keskusteluapu musiikkialan ammattilaisille. Apu on otettu erittäin kiitollisena vastaan, mutta sen tarjoaminen kertoo myös karua kieltään siitä, millaiseen jamaan esiintymisaloilla toimivat ihmiset on jätetty: hyväntekeväisyyden varaan.

Kosonen puhui myös eräänlaisesta kulttuurikuopasta ja freelancer-kuopasta. Päättäjät eivät ole ymmärtäneet alan toimintaa, ja lisäksi tukirakenteita hämärtää freelancereiden ja vakituisten työntekijöiden erilainen asema työyhteisöissä. Freelancerit ja vakituiset muusikot tekevät usein aivan samaa työtä, mutteivät saa samoja korvauksia. ”Musabisnes on riippuvainen freelancereista. Ja jos alalle halutaan kasvua, täytyy freelancereista pitää pitää parempaa huolta. Tämä on koko alan asia.”

Eli kuka auttaa freelanceria?

Keskustelun lopuksi pohdittiin vielä sitä, miten freelancer voi selvitä työssään tarvittavan herkkyyden ja itsensä kovettamisen ristipaineessa. Vaikeisiin aiheisiin liittyvällä avoimella keskustelulla todetaan olevan paljon merkitystä, mutta keskusteluapua ei voi ulkoistaa alan toimijoille, vaan tarvitaan myös ammattiapua sekä henkistä valmennusta jo opiskeluajoista aina työelämään asti.

Oman haasteensa aiheen pureskeluun tuo sosiaalisen median kautta usein välittyvä narratiivi, jossa kaikki tekeminen on vain mahtavaa ja työn hyvät puolet ylikorostuvat. ”Tarvittaisiin narratiivin muutos *mahtava meininki* -mentaliteettiin, jottei ihmisten tarvitsisi pelätä näyttäytyvätkö he heikkoina”, Kosonen huomautti.

Lauiolakin muistutti, ettei koronaviruskriisin kautta esille nousseita ongelmia saa nyt unohtaa, vaan niinsanottu transformaatioaika – joka kestää kriisin kohtaamisen jälkeen noin neljä kuukautta – täytyisi hyödyntää kriisin käsittelyä ja tulevaisuuden rakentamista varten.

Freelancerin on siis opittava itse huolehtimaan omista voimavaroistaan ja oman työnsä turvaamisesta, mutta työmarkkina-asemaa, sosiaaliturvaa ja mielenterveyttä lujittamaan tarvitaan entistä vahvempia rakenteita. Niiden muuraamisen aika on nyt.

Aida Räihälä

Kirjoittaja on SKAALA-hankkeen viestintä- ja hankekoordinaattori.

SKAALA-blogi // TYÖ2030

Jaakko Kämäräinen, hankepäällikkö / Muusikkojen liitto

1.12.2021

Elävän musiikin toimiala on viimeisen puolentoista vuoden ajan ollut valtavassa myllerryksessä. Koronapandemia pysäytti vuosituhaten alusta asti kasvaneen alan toiminnan käytännössä täysin kertarysäyksellä. Tämä oli alan toimijoille valtava shokki. Jo varhain tiedostettiin, että vallitsevissa olosuhteissa yleisötapahtumat kielletään ensimmäisenä ja tullaan avaamaan viimeisenä. Korona-

aika on tuonut näkyväksi toimialamme haavoittuvuuden ja yhteiskunnan valuvirheet esimerkiksi suhteessa freelancetyöhön.

SKAALA-hankkeen fokus on elävän musiikin toimialan palautumisen ja elpymisen seuraamisessa, striimaus- ja hybriditapahtumien kehityksen tarkastelussa sekä työhyvinvoinnin kehittämisessä. Hanke toteutetaan yhteistyönä Muusikkojen liiton ja Suomen ohjelmatoimistot ja agentit ry:n kesken.

SKAALA-hanke on seurannut näköalapaikalta elävän musiikin toimialan kamppailua läpi koronan. Vaikka esiintymistoiminta on tällä hetkellä mahdollista lähes ilman rajoituksia, tilanne ei kuitenkaan ole meidän osaltamme ohi. Yhteiskunnan tukirakenteiden pettäminen monen freelancerin ja pienyrittäjän kohdalla on ajanut suuren joukon taloudellisiin vaikeuksiin. Henkinen hyvinvointi on puolentoista vuoden nuijimisen jäljiltä koetuksella. Monen työkyky on heikentynyt ja jaksamista tukevia palveluita on freelancetyötä tekeville heikosti tarjolla.

Onneksi myös kehitystä on tapahtunut. Livemusiikin striimaus otti valtavan digiloikan pakon edessä viimeisen vuoden aikana. Kun yleisötilaisuudet kiellettiin, striimaus oli ainoa tapa tarjota livemusiikkia yleisölle. SKAALA-hankkeessa on tarkasteltu eri tavoilla toteutettuja striimikeikkoja sekä niihin liittyviä mahdollisuuksia ja haasteita.

Haasteita striimaustoteutuksille ovat aiheuttaneet esiintyjän ja yleisön välisen vuorovaikutuksen puuttuminen sekä striimituotantojen taloudellinen kannattavuus. Laadukkaan striimauksen toteuttaminen on kallista ja toistaiseksi vain harva striimaustapahtuma on ollut taloudellisesti hyvin tuottava.

On kuitenkin enää vain ajan kysymys, että livestriimaus löytää oman paikkansa elävän musiikin välittämiskanavana. Lisäty- ja virtuaalitodellisuus yhdessä immersiiivisen äänen kanssa mahdollistavat aivan uudenlaiset livemusiikkielämykset. Striimauksen kautta on myös mahdollista järjestää hyvin eksklusiivisia tapahtumatoteutuksia, jotka mahdollistavat esimerkiksi kohtaamisia artistien kanssa.

Parhaimmillaan striimaus mahdollistaa tapahtumille lähes rajattoman yleisömäärän, joka ei ole sidottu yhteen fyysiseen tilaan. Yleisötilaisuuksien taas avautuessa konserttien hybriditoteutus mahdollistaa sekä paikan päällä osallistumisen että striimien seuraamisen.

Kulttuuri- ja tapahtuma-ala on rakenteeltaan ”rihmastomainen”. Se rakentuu valtavasta määrästä pieniä toimijoita, jotka kytkeytyvät toisiinsa ketterästi tarpeen mukaan. Tämä mahdollistaa eri kokoluokan ja eri luonteisten produktioiden järjestämisen. Tämän vuoksi alalla toimii valtava määrä freelancereita ja pienyrittäjiä, joista suuri osa on pieni- ja keskituloisia.

Freelancereiden putoamisesta tukiverkkojen ulkopuolelle on korona-aikana uutisoitu paljon. Epätyypilliset työn tekemisen tavat ovat monelle toimialalla työskenteleville tuttuja, ja niiden kanssa on totuttu elämään. Pandemia-aika toi esille niiden sopimattomuuden yhteiskunnan tukijärjestelmien kanssa. Myös pelkästään elävän musiikin toimialan sisällä olisi paljon tarpeita sopimuskäytäntöjen ja sopimussuhteiden selkeyttämiseksi ja kehittämiseksi sopimuskumppaneiden välillä.

Yhteiskunnallisella tasolla pitäisi tunnistaa muuttuvan työelämän tarpeet. ”Epätyypillinen työ” on nykyään hyvin tyypillistä ja lisääntyy koko ajan yhteiskunnassamme. On käsittämätöntä, että freelancetyölle ei ole lainsäädännössä määrittelyä. Tämä on ollut isossa roolissa korona-ajan freelancereiden väliinputoamisessa ja aiheuttaa jatkuvasti epäselvyyksiä sosiaaliturvan suhteen. Olisi tarpeellista luoda ja kehittää rakenteita, jotka ottavat huomioon perinteisten työsuhteiden ulkopuolella toimivat.

Myös työhyvinvoinnin alueella on suuria kehittämistarpeita. Elävän musiikin toimialalla valtaosa työstä tehdään joko lyhyissä määräaikaississa työ- tai toimeksiantosuhteissa. Tämä johtaa siihen, että käytännössä kaikki alan freelancerit ovat työterveyspalveluiden ulkopuolella. Juuri tällä hetkellä olisi valtava tarve henkistä jaksamista tukeville palveluille, mutta niitä tarjoavaa tahoa ei ole, ja harvalla alan toimijalla on tässä tilanteessa varaa kustantaa palveluita itse.

Kaikesta huolimatta ilmapiiri on nyt toiveikas. Esiintymistoiminta on käynnissä ja yleisöllä on kova kulttuurinnälkä. Elävä musiikki on puuttunut ihmisten elämistä lähes puolentoista vuoden ajan. Onneksi puute on tuonut sen arvon näkyväksi. Elävällä musiikilla ja kulttuurilla tulee olemaan globaalistikin iso rooli korona-ajasta palautumisessa. Toivon että kaiken seurauksena on rikkaampi, hyvinvoiva, tasa-arvoinen ja korkealaatuinen kulttuuri-ilmapiiri.

yhteystiedot:

Jaakko Kämäräinen

puh. 0503684469

jaakko.kamarainen@muusikkojenliitto.fi

SKAALA-hanke kiittää: Kohti parempaa elävän musiikin tulevaisuutta!

Marraskuussa 2020 käynnistynyt Muusikkojen liiton ja Suomen ohjelmatoimistot ja agentit ry:n SKAALA-hanke saatettiin päätökseensä joulukuussa. Hankevuoden aikana käytiin vilkasta dialogia striimien ja hybriditapahtumien kehitystarpeista ja pandemia-ajan kipukohdista niin esiintyjien kuin ohjelmatoimistojen näkökulmasta. Poikkeusajan suurimpia haasteita ei ole ratkaistu vielä, mutta kaikkia koetellut kriisi on lujittanut elävän musiikin toimialan yhteisiä tavoitteita paremman tulevaisuuden rakentamisessa.

SKAALA-hankkeen perustavoite oli selvittää keinoja elävän musiikin toimialan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi vallitsevissa olosuhteissa. Hanke seurasi lähietäisyydeltä elävän musiikin toimialan kamppailua korona-ajan haasteissa. Sen aikana syntyi monia kriisiajan tunnelmia tallentaneita työryhmäläisten blogikirjoituksia, yksi opinnäyte ja kaksi selvitystyötä.

Marko Harisen selvitystyö ”Livestream 2030” perkaa striimitapahtumien nykytilannetta ja muodostaa vision livestreamien tilasta ja mahdollisuuksista vuonna 2030. SOA ry:n toiminnanjohtaja **Laura Haaranen** toteuttama ”Ohjelmatoimistojen rooli työnantajaketjussa” pureutuu ohjelmatoimistojen rooliin työnantajaketjussa ja pohtii ratkaisuja dialogin ja työhyvinvoinnin kehittämiseen muusikkojen ja ohjelmatoimistojen välillä. **Satu Kaisanlahden** opinnäytetyö ”Esiintyjän arvosana striimaukselle 6/10: Artistien ja muusikoiden striimauskokemukset” tutki esiintyjien kokemuksia striimauksista pandemia-aikana.

Työryhmien pitkät yhteiset keskustelut rajoitustilanteiden aikana tarjosivat yhtä lailla arvokasta tietoa kuin kollegiaalista vertaistukea. Alalla työskennellään lukemattomissa eri työnteon muodoissa, ja eri näkökulmista jaetut kokemukset ja tiedot olivat kullannarvoisia yhteisten haasteiden löytämisessä ja nimeämisessä. Erityisesti freelancerien kriisissä kokema hätä nousi suureksi teemaksi myös hankkeessa.

Tällä hetkellä alan keskeisimmät kehittämistarpeet ovat freelancereiden sosiaaliturvan ja työhyvinvointia tukevien palveluiden alueilla. Näiden saavuttaminen vaatii kehittämistä alan sisällä sekä muutoksia yhteiskunnan rakenteiden tasolla.

Vielä lopuksi haluaisimme kiittää lämpimästi kaikkia hankkeeseen osallistuneita – ajan mukaisesti emme koskaan tavanneet työryhmien kanssa kasvokkain, eikä tammikuun alkuun lähitapahtuman muotoon suunniteltu päätösseminaarikaan saanut lopulta mahdollisuutta toteutua.

Toisaalta takana on myös uusi kokemus koko hanketyöskentelyn toteuttamisesta täysin etä- ja hybridimuotoisena. Kun hankekin voitiin toteuttaa näin, mitä kaikkea saammekaan vielä nähdä tulevaisuuden streameissa musiikin puolella!

Jaakko Kämäräinen, hankepäällikkö
Aida Räihälä, viestintä- ja hankekoordinaattori

muusikkojenliitto.fi/SKAALA

SKAALA on Työterveyslaitoksen rahoittama hanke, joka on osa työn ja hyvinvoinnin [TYÖ2030-kehittämishjelmaa](#). TYÖ2030-ohjelma tukee eri alojen työpaikkoja ja niiden muodostamia verkostoja omassa kehittämisessä.

SKAALA-hankkeen työryhmät:

Esiintymistoiminnan skaalaus -työryhmä:

- Jiri Kuronen - muusikko/musiikintekijä (mm. Tuure Kilpeläinen & Kaihon Karavaani)
- Rowan Rafferty - agentti / NEM Agency / SOA ry:n edustaja
- Mikko Siren - muusikko (mm. Apocalyptic), keikkajärjestäjä / Krapin paja
- Katariina Uusitupa - toiminnanjohtaja / We Jazz, tuotantopäällikkö / Flow Festival
- Reeta Vestman - artisti, muusikko, näyttelijä
-

Striimaus- ja hybriditapahtumatyöryhmä:

- Teemu Hammaren - toiminnanjohtaja / Aux ry
- Kimmo Antikainen - Tekninen tuottaja / G Livelab
- Perttu Kortenieniemi - ääniteknikko, tuotantokoordinaattori (mm. Haloo Helsinki)
- Joona Teittinen - tuotantokoordinaattori / Fullsteam Agency / SOA ry:n edustaja
- Annamajja Saarela - toimitusjohtaja / G Livelab Tampere
- Markus Nordenstreng - musiikintekijä, muusikko, toimittaja

SKAALA-hankkeen ohjausryhmä:

- Ahti Vääntinen - toiminnanjohtaja / Muusikkojen liitto

- *Sipe Åqvist / Laura Haarala - toiminnanjohtaja / SOA ry*
- *Kaisa Rönkkö - toiminnanjohtaja / Music Finland*
- *Annamaija Saarela - toimitusjohtaja / G Livelab Tampere*
- *Pekka Lehti - puheenjohtaja / Freelancemuusikot ry*
- *Markus Nordenstreng - musiikintekijä, muusikko, toimittaja*